

fra Rigsdagens Standpunkt. Der er allerede nu i hvert af disse Ministerier et temmelig stort Antal Sager af meget forskjellig Beskaffenhed. Det kræver ikke saa lidt Arbejde, naar Mænd, der maaskee ofte ikke ere uddannede i saadanne Forretninger, skulle sætte sig ind deri. Allerede nu er det Tilfældet, at af 20 Sager, som behandles i et Contoir, bliver i Gjennemsnit kun een refereret for Ministeren; men hvis Ministeriet bliver større, saa bliver naturligtvis Antallet af de Sager, som Ministeren bliver bekendt med, endnu mindre. Jeg troer imidlertid, det er klart, at jo mindre Ministeren kender til de Sager, der behandles i hans Ministerium, desto mindre har hans Ansvar overfor Rigsdagen at bethyde, og jeg troer derfor, at der fra Rigsdagens Side maaskee ikke taler saa lidet for, at Antallet ikke forringes, saaledes at Ministrene grundig kunne sætte sig ind i de Ting, de have at varetage, og ikke slides op før Tiden. Jeg tør maaskee ogsaa nævne, at i Norge, hvor Ministrene, som bekendt, ere fritagne for personlige Forhandlinger med Repræsentationen, er der lige som her 7 Ministerier eller, som det der hedder, Departementer, foruden at der, som bekendt, skal være tre Ministre tilstede i Stockholm. Dette ønske om, at flere Ministerier maatte smeltes sammen, staaer vistnok i Forbindelse med den temmelig almindelige Følelse af, at det er et stort Onde, at der mellem disse Ministerier finder saa overordentlig vidtløftige skriftlige Forhandlinger Sted; men dette Onde, hvis Tilværelse jeg tilfulde erkjender, kan undgaaes, selv om man beholder Ministerierne, naar der blot bliver lagt an paa, at det vidtløftige Ombygsvesen, det evindelige Betænkings- og Erklæringsvesen, bliver indskrænket saa meget som muligt. Det er idetmindste for alle Udenforstaaende virkelig besynderligt, at naar et Ministerium ønsker et andet „behagelige Uttringer“ om en eller anden Sag, saa bliver der skrevet meget store Ark Papir fulde, som pakkes ind, som om de skulle sendes til en anden Kant af Landet, skjøndt de kun skulle leveres ind i et Contoir ved Siden af. Der beroer saa Sagen og beroer der undertiden saa længe, at der, naar f. Ex. en Tid af 6 Uger er hængaet, maa

sendes en Erindringskrivelse. Hvis de Herrer, som have med disse Sager at gøre, lidt hyppigere vilde tale mundtligt sammen, troer jeg, at Forretningssagen, over hvis Langsomhed der nu føres almindelig Klage, vilde blive hurtigere. Det er en bekendt Sag, at det foreliggende Lovforslag er blevet til derved, at en deel Embedsmænd i de forskjellige Ministerier ere traadte sammen og have forhandlet med hverandre derom. Arbejdet er nu vel ikke blevet fremmet med stor Hurtighed, men hvorlænge vilde det have været, troe De, hvis disse 5 Ministerier skulde have forhandlet skriftligt derom? Jeg troer, i adskillige Aar. — Med Hensyn til det andet Punkt, som jeg har nævnt, nemlig Forretningernes Forbedling, er der ogsaa jævnlig her i Thinget fremkommet Ønsker og Udtalelser, som altid have fundet villige Øren. Jeg mindes saaledes fra Finantslovens Behandling ifjor, at man der udtalte sig om det Ønskelige i, at Post- og Telegraphvæsenet blev forenet med Bestyrelsen af Statens Jernbane- og Veivæsen, altsaa henlagt under Indenrigsministeriet; det er jo ogsaa klart, at den finantsielle Side ved Postvæsenet maa være det Underordnede. Jeg mindes fremdeles, at det har været et almindeligt Ønske, at alt Revisionsvæsen maatte blive samlet under Eet, og at navnlig de militaire Ministeriers Revisionsvæsen maatte forenes med de øvrige Ministeriers i eet samlet Revisionsdepartement. Det er mig fra Forhandlingerne om en anden Sag bekendt, at dette Ønskes Opfyldelse staaer lige for Døren, og den høitærede Finantsminister vil muligvis under Forhandlingernes Løb gjøre Thinget bekendt dermed, da det jo i alt Fald vil bevirke endeel Dmposteringer i det foreliggende Lovforslag, om ikke mere. Jeg skal ogsaa nævne en Klasse Sager, som for Tiden henhøre under Justitsministeriet, og som jeg maatte ønske ganske ophørte at være Statssager, det er nemlig Brandforsikringsvæsenet. Da der imidlertid af det ærede Medlem foran mig (Winther) er indbragt et Lovforslag, der staaer i Forbindelse med dette Spørgsmaal, antager jeg, at der ved dets Behandling vil blive givet tilstrækkelig Leilighed til at drøfte det. Jeg troer saaledes at det er berettiget, at Lovforslaget ikke inde-